

OBSAH

Úvodník

Úvodní slovo

3

Rozhovor

S dominikánem Janem Rajlichem:
Každý máme svůj úsek evangelizace

4

Představujeme farnost

Vejprty

8

Církevní stavby v diecézi

S Radkem Rejškem
za zvony kostelů litoměřické diecéze

11

Zprávy z diecéze

O majetkovém vyrovnání s generálním
vikářem litoměřické diecéze

P. Stanislavem Příbylem

12

Krátké zprávy z diecéze

14

Zeptali jsme se R.D. Martina Davidka,
biskupského vikáře pro pastoreci

15

Napsali jste

Příspěvky čtenářů

16

Charita

Oblastní charita Šluknov

18

Pozvánky

Pozvánky, knižní nabídka

20

Z diářů biskupa a generálního vikáře

22

Fotografie
na titulní straně
časopisu:
Karel Pech

Fotografie bez
uvezení autora
Jana Michálková
a Miroslav Zelenka

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
únor 2013 • 18. ročník • 2. číslo • 20 Kč

BISKUPSTVÍ
LITOMĚŘICKÉ

Samí nedokážeme nic

Od 1. ledna letošního roku byl podle směrnice podepsané diecézním biskupem ustanoven Fond solidarity litoměřické diecéze, který upravuje primárně solidaritu mezi farnostmi (a dalšími právními subjekty) v rámci naší diecéze. Nejedná se ani o fond ve smyslu nadačního fondu, ani o investiční či kapitálový fond. Byl vytvořen proto, zjednodušeně řečeno, aby mohla pomoci jedna farnost druhé, a to prostřednictvím diecéze, které má o jejich hospodaření přehled. Fond solidarity je tedy sbírání finančních prostředků z jednotlivých farností a poté jejich přerozdělení z diecéze na farnosti podle určitých pravidel.

Pravidla Fondu solidarity jsou přesně vymezena a spočívají v tom, že jednotlivé farnosti budou odvádět deset procent z celkové částky řádných sbírek konaných v kostele při bohoslužbách (nejedná se o sbírky na konkrétní účel vyhlášené biskupstvím) a z některých dalších svých příjmů (z hospodářské činnosti, prodeje apod.) na zvláštní účet (tj. Fond solidarity), kde budou tyto finanční prostředky shromažďovány a podle daných pravidel redistribuovány zpět do diecéze. Samozřejmě se lze podílet na naplňování tohoto fondu i jinou cestou (například přímými dary bez zprostředkování farnostmi), ale toto není hlavní účel fondu.

Existují naprosto přesná pravidla výpočtu podílu jednotlivých farností do tohoto fondu i pravidla rozdělování z tohoto fondu. Tyto dokumenty dostal každý farář, každý administrátor farnosti v posledním vydání úředního věstníku diecéze.

Fond solidarity se zavádí proto, že je mnoho situací, kdy méně chudá farnost může pomoci farnosti více chudé. Tento fond není novou záležitostí, v ostatních diecézích je to věc běžná, fungující, i když zpočátku někdy přijímaná s rozpaky.

Biskupství nemá neomezené finanční možnosti. Stát do této chvíle posílal mizivé prostředky na opravy církevního majetku, na provoz farností, na provoz biskupství. S novým zákonem č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, platným od 1. ledna letošního roku už nebude stát církvím přispívat tím způsobem, jakým jim dosud přispíval, a jednotlivé církve, diecéze začnou hospodařit samy.

Některé farnosti mají přebytkové hospodaření, jiné jakž takž vyjdou a některé jsou ve stálém existenčním ohrožení. Penězi, které potřebujeme pro jednotlivé farnosti, se zajišťují podíly na opravách kostelů, placení úroků při půjčkách, grantech, a také hradí řada činností, které zajišťuje diecéze výlučně pro potřebu farností: inventarizace, stavební průzkumy a mnohé další věci spojené s řádnou správou farností podle zákona (př. bezpečnost práce, požární ochrana apod.). Vydali jsme metodické pokyny, podle nichž budou moci jednotlivé farnosti o peníze z Fondu solidarity žádat. Finanční prostředky nebudou poskytovány na nějaké doplňkové záležitosti, ale na základní zajištění provozu farností.

Vytvoření Fondu solidarity má i teologický důvod: farnosti nejsou jednotky samy pro sebe, základní jednotkou v církvi je diecéze. Farnosti jsou zřizovány biskupem a biskup do nich posílá kněze, kteří jsou jeho prodlouženou rukou. Fond má tedy i za úkol stmelit diecézi - abychom se cítili jako jedna rodina a navzájem si pomáhali, přitom ale způsobem koordinovaným. Je to jakési zrovnoprávnění příležitostí něco získat, ale i něco dát. Je to prostě normální způsob přerozdělení prostředků. Jsme si vědomi toho, že sami nedokážeme nic, ale dohromady dokážeme mnoho.

P. Stanislav Příbyl, generální vikář

V březnovém čísle Zdislavy

- » budeme hovořit s **akad. mal. Evou Votočkovou**, restaurátorkou diecézního konzervátorského centra Biskupství litoměřického
- » navštívíme **farní obvod Šluknov**
- » nabídneme přednášku **Mons. Antona Otteho**, vedoucího kanceláře Sdružení Ackermann-Gemeinde v Praze, o česko-německých vztazích
- » vyhodnotíme letošní **Tříkrálovou sbírku**
- » přineseme **pozvánky, zprávy z diecéze**, a pokud nám napíšete, i příspěvky vás, našich čtenářů